

Sporni posli

Direktorju Tekstine očitajo pranje denarja, njegov brat kupuje družbe

Tomaž Modic

Tekstina ima novega večinskega lastnika. Kupil jo je Rok Špruk, brat dolgoletnega direktorja Simeona Špruka, ki mu očitajo izčrpavanje ajdovske tekstilne tovarne. Kmalu po tem je za 152.000 evrov kupil še Veterino Kamnik. O izvoru sredstev oba molčita.

Ajdovska tekstilna tovarna Tekstina, ki jo že vrsto let bremenijo visoka izguba in sporni posli dolgoletnega direktorja **Simeona Špruka**, v katerih je izginilo na milijone evrov, je konec lanskega leta formalno dobila novega lastnika. To je postal kar njegov brat **Rok Špruk**, sicer veterinar.

Po neznanu ceni je kupil podjetje Svila In, ki obvladuje okoli 53 odstotkov Tekstine. Pred tem je bila lastnica Svile In **Mateja Špruk**, soproga prvega moža Tekstine. Le nekaj dni zatem je Rok Špruk od več različnih občin za skupno 152.000 evrov kupil pomemben delež v podjetju Veterina Kamnik in s tem prišel do večinskega lastništva ene večjih veterinarskih ambulant v državi. Podjetje, ki letno ustvari 600.000 evrov prometa in minimalni dobiček, je privlačno zaradi solastništva poslovne stavbe na elitni lokaciji v Kamniku, ki jo Gurs vrednoti na skoraj tri četrt milijona evrov.

Kako je lahko nekdo, ki je zaposlen kot veterinar v Veterini Kamnik in do zdaj ni imel nobenega podjetja, sploh prišel do tolikšnih sredstev? Si jih je morda izposodil pri bratu? »Ne morem komentirati,« je bil skop s pojasnili Rok Špruk. Tudi prvi mož Tekstine ni vedel veliko povedati o bratovih poslih, ker da pri lastniških spremembah »nisem bil udeležen in nisem stranka v postopku«. Kljub vsemu priznava, da je podjetju Svila In, še preden ga je soproga prodala bratu, prepustil več zazidljivih zemljišč v Dolu pri Ljubljani, tik poleg kemične tovarne Jub. Več ni hotel razkriti. »Šlo je za poslovno odločitev,« je povedal.

Tako za zdaj ni znano, ali gre pri poslih za prelivanje sredstev iz Tekstine, ki ima več kot 500 **malih delničarjev**. V Dnevniku smo razkrivali številne vprašljive preprodaje delnic, v katerih so pri neznanih posrednikih obtičale več sto tisoč evrov visoke razlike. Zaradi njih je v stečaju končalo celo njeno invalidsko podjetje Tekstika. Sume oškodovanja so zatem potrdili tako zunanji revizorji kot kriminalisti. Ti naj bi zaradi več kot štiri milijone evrov visokega oškodovanja premoženja Tekstine in proračuna ovadili Simeona Špruka in še osem po-

magačev. Med drugim jim očitajo pranje denarja in davčno zatajitev, zaradi česar jim grozi več let zapora. Ne nazadnje je Durs pred časom pregledal njegove osebne finance in mu odmeril plačilo 350.000 evrov davkov.

Vsaj pri spremembi lastništva Svile In (in s tem Tekstine) bi lahko šlo torej za še enega v vrsti manevrov skrivanja premoženja pred davkarijo. Direktor Tekstine je namreč svoje premoženje uspešno zaščitil pred zasegom. Ker je Svilo In prepisal na soprogo, bi mu lahko na Dursu kvečjemu zasegli prej omenjene nepremičnine, vendar je presenetljivo hitro poskrbel tudi zanje. Dan po tem, ko je Durs začel postopek zavarovanja prej omenjenega zahtevka, je Simeon Špruk na dragocenih nepremičninah za naslednjih 188 let vknjižil zemljiški dolg. Tega so se pred njim posluževali že številni toženi in ovadeni menedžerji. Toda javno napovedani ukrepi proti fiktivnim zemljiškim dolgovom so ga očitno prepričali, da zemljišča raje prepíše na bratovo podjetje. x

Simeon Špruk, dolgoletni direktor Tekstine